

Rok 1911.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem.

Część XV. — Wydana i rozesłana dnia 27. lipca 1911.

Treść: (Nr. 94—100). 94. Rozporządzenie wykonawcze do ustawy o zabudowaniu potoku Leszcz w gminie Maszkowicach. — 95. Rozporządzenie wykonawcze do ustawy o zabudowaniu potoku Bieczyczanki. — 96. Rozporządzenie wykonawcze do ustawy o zabudowaniu potoków Sudoł i Gródek. — 97. Obwieszczenie o wyładowywaniu zwierząt rzeźnych w miejskiej rzeźni w Podgórzu. — 98. Obwieszczenie o przedkładaniu deklaracyj do powszechnego podatku zarobkowego na okres wymiarowy 1912/1913. — 99. Rozporządzenie, o poborze opłat mytniczych na drodze powiatowej z Husiatyna do Probużnej. — 100. Obwieszczenie, w sprawie zaciągnięcia pożyczki na pokrycie kosztów budowy krajowego Zakładu dla chorych zakaźnych przy powszechnym szpitalu we Lwowie.

Nr. 94.

O b w i e s z c z e n i e

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 26. czerwca 1911 L. 6893/pr., którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z 3. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 221, o zabudowaniu potoku Leszcz w Maszkowicach ułożone w porozumieniu z Wydziałem krajowym a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z 11. maja 1911 L. 13.326.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 3. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 221, o zabudowaniu potoku Leszcz w gminie Maszkowicach.

§ 1.

Zabudowanie potoku Leszcz w dorzeczu Dunajca w gminie Maszkowicach ma być wykonane przez organa c. k. oddziału leśno-technicznego dla

zabudowań potoków górskich pod nadzorem Ministerstwa rolnictwa i Wydziału krajowego.

§ 2.

Czas budowy ustanawia się na lat dwa począwszy od r. 1911.

§ 3.

Koszta budowy tudzież wydatki kancelaryjne, komisyjne i wszelkie koszta zarządu mają być pokryte z funduszu budowy utworzonego w myśl § 3. ustawy z dnia 3. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 221, z zasiłku kraju i państwowego funduszu melioracyjnego.

Zarząd funduszu budowy prowadzi Wydział krajowy.

Zasiłki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego mają być wpłacone do funduszu budowy na ręce Kasy Wydziału krajowego w czasie oznaczonym w § 2. tego rozporządzenia w miarę rzeczywistej potrzeby wykazanej corocznie przez kierownika budowy.

Wypłata rat zasiłku państwowego funduszu melioracyjnego zależy jednak od poprzedniego konstytucyjnego zezwolenia.

§ 4.

Kierownictwo budowy porucza Ministerstwo rolnictwa technikowi lasowemu, któremu może Ministerstwo rolnictwa przydzielić odpowiedni organ leśno-techniczny do bezpośredniego prowadzenia budowy (zawiadawcę budowy).

§ 5.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży zawiadawcy budowy względnie odpowiednią część przyznanego mu ryczałtu na koszta podróży tudzież część poborów aktywalnych przypadającą za czas jego wyłącznego zajęcia przy tem przedsiębiorstwie, pokrywa fundusz budowy.

Również pokryć ma fundusz budowy odpowiednią część ryczałtu na koszta podróży i poborów aktywalnych kierownika budowy za czas jego wyłącznego zajęcia w przedsiębiorstwie.

Żwroty, jakie fundusz budowy ma uiszczać państwowemu funduszowi melioracyjnemu z powodu wydatków pokrytych z tego ostatniego funduszu oblicza i ustanawia corocznie Ministerstwo rolnictwa.

§ 6.

Kierownik budowy przedkładać ma Wydziałowi krajowemu najdalej do końca lutego każdego roku budowy program robót na rok bieżący wraz z potrzebnymi planami i kosztorysami do zatwierdzenia w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa.

W ten sposób należy postąpić, gdyby w czasie rocznego okresu budowy okazała się potrzeba zmiany ustanowionego programu robót albo projektu służącego za podstawę zabudowania.

§ 7.

Wykonanie robót odbywać się ma z reguły w zarządzie własnym przy-
czem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru.

Kierownik budowy może jednak wykonać poszczególne kategorie robót w drodze akordu na podstawie cen jednostkowych.

Gdyby potrzebne ceny jednostkowe nie były podane w projekcie musi je zatwierdzić Wydział krajowy.

§ 8.

Z końcem każdego miesiąca przedkładać ma kierownik budowy Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu krótkie a jasne sprawozdanie o postępie i stanie robót, z końcem zaś każdej kampanii roboczej sprawozdania roczne z czynności budowlanej i jej wyników tudzież innych ważniejszych spostrzeżeń na polu roboczym.

§ 9.

Wydziałowi krajowemu i Ministerstwu rolnictwa przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu o postępie robót i ich jakości.

Organa leśno-techniczne znajdujące się na miejscu i zajęte prowadzeniem robót obowiązane są udzielać żądanych wyjaśnień organom w tym celu wydelegowanym. Koszta takich inspekcji nie mogą jednak obciążać funduszu budowy.

§ 10.

Na pokrycie wydatków budowlanych, jako to: płac dziennych, należności akordowych, wydatków na narzędzia, materiały i roboty rzemieślnicze asygnuje Wydział krajowy na czas rocznego okresu roboczego zaliczki miesięczne na ręce kierownika budowy.

Wysokość zaliczek potrzebnych na każdy miesiąc preliminarować ma kierownik budowy przed rozpoczęciem okresu roboczego stosownie do rozmiaru robót zatwierdzonych na rok budowlany i w miarę środków na ten cel rozporządzalnych.

§ 11.

Na podstawie list wypłat, wykazów należności akordowych i kwitów ma kierownictwo budowy zestawiać co miesiąc rachunek budowy i przedkładać go Wydziałowi krajowemu wraz ze wszystkimi dowodami najdalej do 15. następnego miesiąca.

§ 12.

Ostateczny rachunek wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy sporządza Wydział krajowy, który też szczegółowe zamknięcie rachunkowe wraz ze wszystkimi przez kierownika budowy przedłożonymi operatami rachunkowymi przesyła Ministerstwu rolnictwa najpóźniej do 1. marca każdego następnego roku i udziela potrzebnych wyjaśnień.

§ 13.

Z końcem każdorocznego okresu budowy zażądać ma kierownik budowy kolaudacyi wykonanych robót.

Komisya kolaudacyjna składa się z organu technicznego delegowanego przez Ministerstwo rolnictwa i takiegoż organu Wydziału krajowego.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty przy współudziale kierownika budowy.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny ma być przedłożony Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia po porozumieniu się.

§ 14.

Wydana reskryptem Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. września 1888 L. 12.146 a zmieniona częściowo reskryptem tegoż Ministerstwa z 27. lutego 1895 L. 4395 instrukcja służbowa dla c. k. leśno-technicznego oddziału dla zabudowań potoków górskich służyć ma za wskazówkę co do postępowania przy wykonaniu niniejszego przedsięwzięcia, o ile tej instrukcyi nie zmieniono lub nie uzupełniono postanowieniami tego rozporządzenia.

Nr. 95.

O b w i e s z c z e n i e

Prezydium c. k. Namiestnictwa z dnia 26. czerwca 1911 L. 6893/pr., którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 3. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 222, o zabudowaniu potoku Biczyczanki ułożone w porozumieniu z Wydziałem krajowym a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z 11. maja 1911 L. 13.326.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 3. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 222, o zabudowaniu potoku Biczyczanki.

§ 1.

Zabudowanie potoku Biczyczanki w gminach Chełmiec polski, Chełmiec niemiecki, Biczycze polskie i Biczycze niemieckie, powiatu nowosądeckiego, ma być wykonane przez organa c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich pod nadzorem Ministerstwa rolnictwa i Wydziału krajowego.

§ 2.

Czas budowy ustanawia się na lat trzy począwszy od r. 1911.

§ 3.

Koszta budowy tudzież wydatki kancelaryjne, komisyjne i wszelkie koszta zarządu mają być pokryte z funduszu budowy utworzonego w myśl § 3. ustawy z dnia 3. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 222, z zasiłku kraju i państwowego funduszu melioracyjnego.

Zarząd funduszu budowy prowadzi Wydział krajowy.

Zasiłki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego mają być wpłacone do funduszu budowy na ręce Kasy Wydziału krajowego w czasie oznaczonym w § 2. tego rozporządzenia w miarę rzeczywistej potrzeby wykazanej corocznie przez kierownika budowy.

Wypłata rat zasiłku państwowego funduszu melioracyjnego zależy jednak od poprzedniego konstytucyjnego zezwolenia.

§ 4.

Kierownictwo budowy porucza Ministerstwo rolnictwa technikowi lasowemu, któremu może Ministerstwo rolnictwa przydzielić odpowiedni organ leśno-techniczny do bezpośredniego prowadzenia budowy (zawiadowcę budowy).

§ 5.

Podatki budowlane, dyety i koszta podróży zawiadowcy budowy względnie odpowiednią część przyznanego mu ryczałtu na koszta podróży tudzież część poborów aktywalnych przypadającą za czas jego wyłącznego zajęcia przy tem przedsiębiorstwie, pokrywa fundusz budowy.

Również pokryć ma fundusz budowy odpowiednią część ryczałtu na koszta podróży i poborów aktywalnych kierownika budowy za czas jego wyłącznego zajęcia w przedsiębiorstwie.

Zwroty, jakie fundusz budowy ma uiszczać państwowemu funduszowi melioracyjnemu z powodu wydatków pokrytych z tego ostatniego funduszu oblicza i ustanawia corocznie Ministerstwo rolnictwa.

§ 6.

Kierownik budowy przedkładać ma Wydziałowi krajowemu najdalej do końca lutego każdego roku budowy program robót na rok bieżący wraz

z niezbędnymi planami i kosztorysami do zatwierdzenia w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa.

W ten sposób należy postąpić, gdyby w czasie rocznego okresu budowy okazała się potrzeba zmiany ustanowionego programu robót albo projektu służącego za podstawę zabudowania.

§ 7.

Wykonanie robót odbywać się ma z reguły w zarządzie własnym przy czem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru.

Kierownik budowy może jednak wykonać poszczególne kategorie robót w drodze akordu na podstawie cen jednostkowych.

Gdyby potrzebne ceny jednostkowe nie były podane w projekcie musi je zatwierdzić Wydział krajowy.

§ 8.

Z końcem każdego miesiąca przekładać ma kierownik budowy Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu krótkie a jasne sprawozdanie o postępie i stanie robót, z końcem zaś każdej kampanii roboczej sprawozdania roczne z czynności budowlanej i jej wyników tudzież innych ważniejszych spostrzeżeń na polu roboczym.

§ 9.

Wydziałowi krajowemu i Ministerstwu rolnictwa przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu o postępie robót i ich jakości.

Organa leśno-techniczne znajdujące się na miejscu i zajęte prowadzeniem robót obowiązane są udzielać żądanych wyjaśnień organom w tym celu wydelegowanym. Koszta takich inspekcji nie mogą jednak obciążać funduszu budowy.

§ 10.

Na pokrycie wydatków budowlanych, jako to: płac dziennych, należności akordowych, wydatków na narzędzia, materiały i roboty rzemieślnicze asygnuje Wydział krajowy na czas rocznego okresu roboczego zaliczki miesięczne na ręce kierownika budowy.

Wysokość zaliczek potrzebnych na każdy miesiąc preliminarować ma kierownik budowy przed rozpoczęciem okresu roboczego stosownie do rozmiaru

robót zatwierdzonych na rok budowlany i w miarę środków na ten cel rozporządzalnych.

§ 11.

Na podstawie list wypłat, wykazów należności akordowych i kwitów ma kierownictwo budowy zestawiać co miesiąc rachunek budowy i przedkładać go Wydziałowi krajowemu wraz ze wszystkimi dowodami najdalej do 15. następnego miesiąca.

§ 12.

Ostateczny rachunek wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy sporządza Wydział krajowy, który też szczegółowe zamknięcie rachunkowe wraz ze wszystkimi przez kierownika budowy przedłożonymi operatami rachunkowymi przesyła Ministerstwu rolnictwa najpóźniej do 1. marca każdego następnego roku i udziela potrzebnych wyjaśnień.

§ 13.

Z końcem każdorocznego okresu budowy zażądać ma kierownik budowy kolaudacyi wykonanych robót.

Komisya kolaudacyjna składa się z organu technicznego delegowanego przez Ministerstwo rolnictwa i takiegoż organu Wydziału krajowego.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty przy współudziale kierownika budowy.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny ma być przedłożony Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia po porozumieniu się.

§ 14.

Wydana reskryptem Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. września 1888 L. 12.146 a zmieniona częściowo reskryptem tegoż Ministerstwa z 27. lutego 1895 L. 4395 instrukcyja służbowa dla c. k. leśno-technicznego oddziału dla zabudowań potoków górskich służyć ma za wskazówkę co do postępowania przy wykonaniu niniejszego przedsięwzięcia, o ile tej instrukcyi nie zmieniono lub nie uzupełniono postanowieniami tego rozporządzenia.

Nr. 96.

O b w i e s z c z e n i e

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 26. czerwca 1911 L. 6893/pr., którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z 3. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 220, o zabudowaniu potoków Sudół i Gródek ułożone w porozumieniu z Wydziałem krajowym a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z 11. maja 1911 L. 13.326.

C k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 3. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 220, o zabudowaniu potoków Sudół i Gródek.

§ 1.

Zabudowanie potoków Sudół i Gródek w dorzeczu Białej, w powiecie Grybowskim, ma być wykonane przez organa c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich pod nadzorem Ministerstwa rolnictwa i Wydziału krajowego.

§ 2.

Czas budowy ustanawia się na lat lat cztery począwszy od r. 1911.

§ 3.

Koszta budowy tudzież wydatki kancelaryjne, komisyjne i wszelkie koszty zarządu mają być pokryte z funduszu budowy utworzonego w myśl § 3. ustawy z dnia 3. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 220, z zasiłku kraju i państwowego funduszu melioracyjnego.

Zarząd funduszu budowy prowadzi Wydział krajowy.

Zasiłki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego mają być wpłacone do funduszu budowy na ręce Kasy Wydziału krajowego w czasie oznaczonym w § 2. tego rozporządzenia w miarę rzeczywistej potrzeby wykazanej corocznie przez kierownika budowy.

Wyplata rat zasiłku państwowego funduszu melioracyjnego zależy jednak od poprzedniego konstytucyjnego zezwolenia.

§ 4.

Kierownictwo budowy porucza Ministerstwo rolnictwa technikowi lasowemu, któremu może Ministerstwo rolnictwa przydzielić odpowiedni organ leśno-techniczny do bezpośredniego prowadzenia budowy (zawiadawcę budowy).

§ 5.

Dodatki budowlane, diety i koszta podróży zawiadawcy budowy względnie odpowiednią część przyznanego mu ryczałtu na koszta podróży tudzież część poborów aktywalnych przypadającą za czas jego wyłącznego zajęcia przy tem przedsiębiorstwie, pokrywa fundusz budowy.

Również pokryć ma fundusz budowy odpowiednią część ryczałtu na koszta podróży i poborów aktywalnych kierownika budowy za czas jego wyłącznego zajęcia w przedsiębiorstwie.

Zwroty, jakie fundusz budowy ma uiszczać państwowemu funduszowi melioracyjnemu z powodu wydatków pokrytych z tego ostatniego funduszu oblicza i ustanawia corocznie Ministerstwo rolnictwa.

§ 6.

Kierownik budowy przedkładać ma Wydziałowi krajowemu najdalej do końca lutego każdego roku budowy program robót na rok bieżący wraz z potrzebnymi planami i kosztorysami do zatwierdzenia w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa.

W ten sposób należy postąpić, gdyby w czasie rocznego okresu budowy okazała się potrzeba zmiany ustanowionego programu robót albo projektu służącego za podstawę zabudowania.

§ 7.

Wykonanie robót odbywać się ma z reguły w zarządzie własnym przy czem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru.

Kierownik budowy może jednak wykonać poszczególne kategorie robót w drodze akordu na podstawie cen jednostkowych.

Gdyby potrzebne ceny jednostkowe nie były podane w projekcie musi je zatwierdzić Wydział krajowy.

§ 8.

Z końcem każdego miesiąca przedkładać ma kierownik budowy Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu krótkie a jasne sprawozdanie o postępie i stanie robót, z końcem zaś każdej kampanii roboczej sprawozdania roczne z czynności budowlanej i jej wyników tudzież innych ważniejszych spostrzeżeń na polu roboczym.

§ 9.

Wydziałowi krajowemu i Ministerstwu rolnictwa przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu o postępie robót i ich jakości.

Organa leśno-techniczne znajdujące się na miejscu i zajęte prowadzeniem robót obowiązane są udzielać żądanych wyjaśnień organom w tym celu wydelegowanym. Koszta takich inspekcji nie mogą jednak obciążać funduszu budowy.

§ 10.

Na pokrycie wydatków budowlanych, jako to: płac dziennych, należności akordowych, wydatków na narzędzia, materiały i roboty rzemieślnicze asygnuje Wydział krajowy na czas rocznego okresu roboczego zaliczki miesięczne na ręce kierownika budowy.

Wysokość zaliczek potrzebnych na każdy miesiąc preliminarować ma kierownik budowy przed rozpoczęciem okresu roboczego stosownie do rozmiaru robót zatwierdzonych na rok budowlany i w miarę środków na ten cel rozporządzalnych.

§ 11.

Na podstawie list wypłat, wykazów należności akordowych i kwitów ma kierownictwo budowy zestawiać co miesiąc rachunek budowy i przedkładać go Wydziałowi krajowemu wraz ze wszystkimi dowodami najdalej do 15. następnego miesiąca.

§ 12.

Ostateczny rachunek wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy sporządza Wydział krajowy, który też szczegółowe zamknięcie rachunkowe wraz ze wszystkimi przez kierownika budowy przedłożonymi operatami rachunkowymi przesyła Ministerstwu rolnictwa najpóźniej do 1. marca każdego następnego roku i udziela potrzebnych wyjaśnień.

§ 13.

Z końcem każdorocznego okresu budowy zażądać ma kierownik budowy kolaudacyi wykonanych robót.

Komisya kolaudacyjna składa się z organu technicznego delegowanego przez Ministerstwo rolnictwa i takiegoż organu Wydziału krajowego.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty przy współudziale kierownika budowy.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny ma być przedłożony Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia po porozumieniu się.

§ 14.

Wydana reskryptem Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. września 1888 L. 12.146 a zmieniona częściowo reskryptem tegoż Ministerstwa z 27. lutego 1895 L. 4395 instrukcyja służbowa dla c. k. leśno-technicznego oddziału dla zabudowań potoków górskich służyć ma za wskazówkę co do postępowania przy wykonaniu niniejszego przedsięwzięcia, o ile tej instrukcyi nie zmieniono lub nie uzupełniono postanowieniami tego rozporządzenia.

Nr. 97.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z 30. czerwca 1911 L. XVII. 9663/6, którem zezwala się na wyładowywanie zwierząt rzeźnych w miejskiej rzeźni w Podgórzu.

Na podstawie § 11. ustawy z 6. sierpnia i dotyczącego rozporządzenia wykonawczego z 15. października 1909 Dz. p. 'p. Nr. 177 i 178 c. k. Na-

niestnictwo w porozumieniu z c. k. Dyrekcją kolei państwowych w Krakowie, pozwala zwierzęta przewiezione koleją do stacji Podgórze-Wisła a przeznaczone na rzeź w miejskiej rzeźni w Podgórzu, odstawiać torem kolejowym do tej rzeźni i przy przestrzeganiu postanowień obwieszczenia z 29. czerwca 1910 L. XVII. 5743/23 (Dz. u. kr. Nr. 154) wyładowywać w samej rzeźni na ładowni, którą specjalnie do tego celu urządzone.

Obwieszczenie to wchodzi w wykonanie z dniem ogłoszenia w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Lwów, dnia 30. czerwca 1911.

Za c. k. Namiestnika:

Szeligowski w. r.

Nr. 98.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. krajowej Dyrekcji skarbu z dnia 7. czerwca 1911 L. 65.078, o przedkładaniu deklaracji do powszechnego podatku zarobkowego na okres wymiarowy 1912/1913.

W myśl § 39. ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych, względnie artykułu 18. rozporządzenia wykonawczego do działu I. tej ustawy wyznacza c. k. krajowa Dyrekcja skarbu do przedkładania deklaracji do powszechnego podatku zarobkowego na okres wymiarowy 1912/1913 termin od 10. lipca do 10. sierpnia 1911.

Do opłaty powszechnego podatku zarobkowego, a tem samem do przedkładania dotyczących deklaracji obowiązani są wszyscy trudniący się w krajach reprezentowanych w Radzie państwa jakimkolwiek przedsiębiorstwem, lub zajęciem na zysk obliczonym.

O rozpoczęciu każdego nowego przedsiębiorstwa lub zatrudnienia należy donieść kompetentnej władzy podatkowej przed, lub najpóźniej w dniu rozpoczęcia, lub przedłożyć w tym terminie przepisaną deklarację do powszechnego podatku zarobkowego, która zastąpi w tym razie owe doniesienie.

W razie nieprzedłożenia deklaracji w należytych terminie, czy to co do przedsiębiorstw już istniejących, czy też co do przedsiębiorstw nowo powstających, może komisja podatku zarobkowego, względnie władza podatkowa pierwszej instancji wymierzyć podatek zarobkowy z urzędu, albo też zniewolić kontrybuenta karami porządkowymi do przedłożenia deklaracji.

Co do przemysłów domokrażnych i wędrownych, określonych bliżej w §§ 78. i 82. ustawy przedkładać należy deklarację właściwej władzy podatkowej przed doręczeniem wydanego przez władzę polityczną pozwolenia na wykonywanie odnośnego przemysłu.

Wspomniane wyżej deklaracje zeznawać należy zgodnie z prawdą, wedle najlepszej wiedzy i sumienia; podawać je można pisemnie na przepisanych drukach, albo też ustnie do protokołu u właściwych władz podatkowych.

W razie wniesienia pisemnej deklaracji obowiązani są kontrybucenci wypełnić jak najdokładniej wszystkie rubryki odnośnego formularza.

Ścisłe dopełnienie tego obowiązku wskazanem jest w pierwszym rzędzie we własnym interesie kontrybuentów.

Druków na deklaracje udzielać będą władze stronom interesowanym na żądanie bezpłatnie wraz z osobnemi odbitkami objaśnień o sporządzeniu deklaracji, do których to objaśnień ściśle zastosować się należy.

Do odbierania deklaracji powołane są w miastach Lwów i Kraków c. k. Administracye podatków, zaś w powiatach c. k. Starostwa.

Władze te mogą jednak delegować do odbierania deklaracji urzędy podatkowe w ich okręgu się znajdujące. Kontrybucenci, którzy chcą złożyć deklarację ustnie, powinni we własnym interesie dla uniknięcia późniejszego natłoku i straty czasu uskutecznić to jak najrychlej.

Dla uniknięcia tych ewentualności, niemitych zarówno dla stron, jak dla władz upoważniono władze podatkowe do wyznaczenia w miarę potrzeby kontrybuentom odpowiednich terminów do ustnego zeznawania deklaracji.

Gdyby przeto zarządzenia takie nastąpiły, zechcą strony interesowane we własnym interesie do zarządzeń tych jak najściślej się zastosować.

Lwów, dnia 7. czerwca 1911.

C. k. krajowa Dyrekeya skarbu.

Nr. 99.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego z dnia 27. czerwca 1911 L. 81.686/11 w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Husiatynie koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na drodze powiatowej z Husiatyna do Probużnej.

Na mocy § 7. ustawy z dnia 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155 Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem

Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłużyć Radzie powiatowej w Husiatynie na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 13. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 49/XI., do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej z Husiatyna do Probużnej w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąbbski w. r.

Nr. 100.

O b w i e s z c z e n i e

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 20. lipca 1911 L. 13.321/pr., w sprawie zaciągnięcia pożyczki na pokrycie kosztów budowy krajowego Zakładu dla chorych zakaźnych przy powszechnym szpitalu we Lwowie.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej Najwyższem postanowieniem z dnia 12. lipca b. r. zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 16. listopada 1910, którą upoważniono Wydział krajowy do zaciągnięcia w Banku krajowym na pokrycie kosztów budowy krajowego zakładu dla chorych zakaźnych przy powszechnym szpitalu we Lwowie pożyczki komunalnej do wysokości 1,200.000 K.

To podaje się do powszechnej wiadomości wskutek reskryptu Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. lipca 1911, L. 23.416.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

